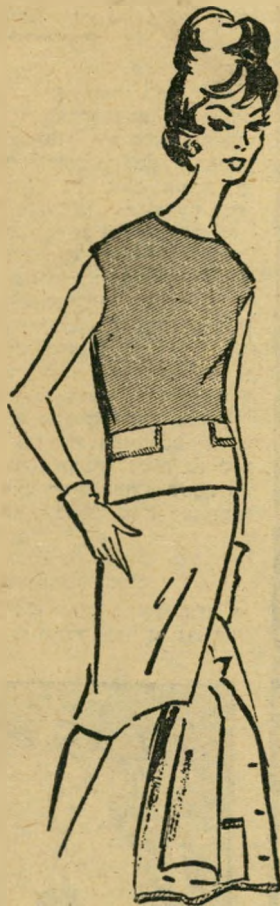

דעת כתבי האופנה

על

ז'ירקווא

הארץ: אוסף דברי גרסי של חבי ג'רקולי... אפנת אביב מצוינת נשאר הקו קלאסי... כסיים בסידור חדש... דוגמאות בסגנון אודרי הפבורן... רוב רושם של הגורה... חומר "דיולאן" בלתי נמתח... שומר על צורתו גם בכביסה... צבעי פאסטל בהירים... המוסיפים את ה"משהו המסוים" לאלגנטיות...

ג'רוסלם פוסט: אוסף דברי גרסי ג'רקולי בתצוגת אופנת האביב... במועדון אודריה... סטיה מלאה מהרגיל... כולל "דיולאן"... חומר כמעט ללא משקל... אודרי הפבורן "לוק" או יותר נכון הקו של הוברט דה גיבנשי, אומן החייטות מ' פריז שמסגנון את רוב בגדיה של אודרי הפבורן... תשומת לב ביחס לגיזרה ולצבע...

ידיעות אחרונות: תצוגת אופנה של ג'רקולי... מספר זגמים שייחדו אותם אופי וסג' נון... תשמחי אם יהיו במל' תחתך... חוש חדש... דיולאן עדין וגמיש ובעל ברק משי... טחיד עדין... סגנון חדש... נחמדים... גם הדגמים בקו אודרי הפבורן... מראה צעיר רענן ושובב

את חותם אישיותו. הוא נתן להמשפט איני טרפזציה קולנועית משלו. וכך נוסף אל שורת האבסורדים של המשפט אבסורד נוסף: זה אינו המשפט של קאפקא הסופר. אבל לו היה פראנץ קאפקא במאי קולנוע, ולא סופר, קרוב לחד"י שזו הייתה שפתו הקולנועית. **משפט שאינו משפטו.** יוסף ק. (אנתוני פרקינס), פקיד בנק, מוצא עצמו בוקר אחד במעצר, בתוך מיטתו, מבלי שביצע כל פשע. שוטרי חרש גסירוח מתפרצים לחדרו, מחטטים בחפציו, דורשים ממנו שוחד, וחומדים את כותונותיו. הם אינם מאשימים אותו בדבר, מלבד בכך ש' עבר על החוק. יוסף ק. יודע שהוא חף מפשע, ואף-על-פי-כן הוא מרגיש אשם. השוטרים מסתלקים כלעומת שבאו, אך יוסף ק. שוב אינו אדם חופשי. הוא מופיע למשפט שאינו משפטו, בו הוא נשפט לפי ספרי-חוק הגדושים בתמונות פורנוגרפיות. הוא נוטל לעצמו עורך-דין (אורסון חלס), שאינו עושה דבר מלבד לישון. בסופו של דבר הוא מוצא להורג, בפצצת דינמיט המשאירה אחריה עשן של פטריה אטומית. יוסף ק. של חלס חי בעולם דומה לזה של יוסף ק. של קאפקא. אם כי מודרני קצת יותר: עולם בו הוא קרבן של ביורו-

בין הסרטים שהמועצה לביקורת סרטים ומחזות בישראל לא אישרה את הצגתם בשנה האחרונה, נמנה גם סרט אמריקאי בשם השליח ממנצ'וריה. נושא של הסרט אינו חדש במיוחד, וסרטים על נושאים דומים כבר הוצגו בישראל. זהו סיפור על שבוי אמריקאי בקוריאה (לורנס הרביעי) העובר תהליך של שטיפת-מוח, יחד עם אמריקאים אחרים, בידי פסיכיאטר סיני. כשהוא חוזר לארצו, הוא עדיין נוהג כרצון שובי הקומוניסטים הסינים, רוצח בהשפעתם את אביו ואת אשתו ועומד לרצוח גם מועמד לנשיאות ארצות-הברית. קצין השירות-החשאי האמריקאי (פרנק סינט' רה), שהצליח להתגבר על שטיפת-מוח דר' מה, מצליח לגבור עליו ולעצרו. אם בשל האלימות שבו, ואם בשל התע' מולה האנטי-קומוניסטית החריפה שבו, לא אושר הסרט להצגה. הידיעה על כך הגיעה לפרנק סינטרה שהוא גם המפיק של הסרט. סינטרה התמרמר באוזני ידידיו הישראליים: "לא די שמחרימים אותי בארצות-ערב, וע' תה מטילה גם ישראל חרם עלי?".

אנתוני פרקינס ב"המשפט" פקא? לאו דווקא

ההתמרמרות הועילה. בלחץ גורמים מדיניים שינתה המועצה לביקורת סרטים את החלטתה, התירה את הקרנת הסרט.

ההתמרמרות הועילה. בלחץ גורמים מדיניים שינתה המועצה לביקורת סרטים את החלטתה, התירה את הקרנת הסרט.

סרטים

האזרח ק.

המשפט (הוד, תל-אביב; ארצות-הברית) הוא סרט העתיד לתפוס מקום-של-כבוד ברשימת הפאר של היצירות הקלאסיות בתולדות אמנות הקולנוע. רק לפני שבועות מספר, אחרי שעבודה התיאטרוני של יציר רתו הגאונית של פראנץ קאפקא נחל כשלון חרוץ בישראל, נדמה היה, כי יצירה זו שייכת לתחום הספרות בלבד. נדמה היה ששום מדיום אחר, מלבד שפת המילים, לא יוכל לבנות את עולם הסיוטים והסמלים שאותו סופר יהודי הנחיל לספרות.

והנה הסתבר שכל מה שדרוש כדי להע' ביר יצירה גאונית מתחום אמנותי אחד לשני, אינו אלא גאון נוסף. גאון זה נמצא בדמותו של הילד הנוראי של הקולנוע ה' אמריקאי, האיש שזרח לפני 20 שנה, ומ' או צלל בתהום של ניחן — אורסון חלס. ספק אם אורסון חלס, שכתב את התס' ריט לסרט, וגם ביים אותו, היה מצליח לבנות עולם קפאיי-קולנועי, לו היה מנסה להישאר אך ורק בתחום היצירה הספרותית, ולהעתיקה אל הבר. אך הוא העז לעשות דבר היכול להיראות כחילול קודש. הוא העביר את קאפקא דרך המסגרת של מחש' בותיו, ודרך כור ההיתוך של רגשותיו ודמיונו האמנותי. הוא הטביע על היצירה

אנו גאים...

אנו גאים בייצור המגהץ האוטומטי החדש והמשוכלל "אינפרא-קל" המתחרה בהצלחה בכל מגהץ מתוצרת חוץ, למרות שמחירו רק כמחצית ממחיר מגהצי היבוא.

לכן, בקנותך מגהץ, דרשי אך ורק "אינפרא-קל" מתוצרת "אמקא"

אינפרא-קל תוצרת אמקא

מחירו לצרכן — 28 ל"י.